

**Auto
SHOW**

MAGAZİN PORSCHE İLE BALKANLAR

1541 kilometrelik performans yarışı için 10 Porsche ile yollara düştük

Panamera'yla Balkan seferi

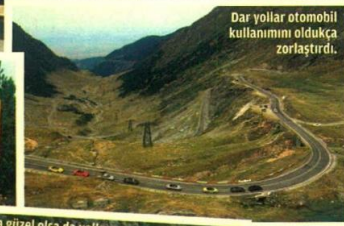
Geçtiğimiz Salı sabahı, Çırağan Oteli'nin saray bölümünün bahçesinde ilginç görüntüler göze çarpıyordu. Üzerlerinde numaralar ve çeşitli ülke bayraklarının olduğu 10 Porsche Panamera, yanlarında dörder kişi, saatin 10.00 olmasını bekliyordu. Zaman gelince, araçlar ikişer dakika arayıp yola çıkarak, gözden kayboldular. Hedef, uzaklardaki Budapeşte'ydi.

Alışın olduğumuz yol konforunun sonuna yaklaştık.

**Bulgaristan 20
(Hudut)**

Dar yollar otomobil kullanımını oldukça zorlaştırdı.

Manzara güzel olsa da yollar için aynısını söylemek güç.

Romania

Romen otolyu tam bir hayalkırıklığı.

Türkiye'den iki Porsche Panamera ile katıldık.

Otomobiller sahane: Porsche Panamera, Boxster ve Carrera ile zamana karşı zorlu bir yarış yaşadık.

“Porsche Performan- ce Drive 2012” böyle başladı. İstanbul'dan başlayıp, Budapeşte'de sona eren 1538 kilometrelik bu yarışta, 10 Porsche Panamera araç katıldı. Türkiye ve Romanya'dan iki, Bulgaristan, Macaristan, Ukrayna, Polonya, Çek Cumhuriyeti ve İsviçre'den birer Panamera'nın katıldığı, performans amaçlı bu yarış gerçekten, umduğumdan zor geçti.

Türkiye'den katılan iki araçta, dörder kişi, kimi gün üç, çoğu zaman ise altı saatten az olmamak üzere yollardaydı. Bizim ekipten, gazeteci olan üç kişi olarak yarışın, amacının farkında bile değildik. Doğrusunu isterseniz, yola çıktuktan sonra ne yapmanız gerektiğini öğrendik.

Kontak çevirdiğimizde, aklımızdan tek geçen, İstanbul'dan çıktuktan sonra bombos yollarda, arancın bize göre performansını, yani hızını test ederiz diye düşünüyorduk. Oysa amaç bu değildi. Hedef, verilen etabı, tam süresinde ve en az yakıtla tüketmekti. İlk etap olan, 255 km'lik, İstanbul - Dereköy Sınır Kapısı'na, vaktinden birkaç dakika önce varıp, yol kenarında vakti doldurmaya çalışmak gibi kurnazlıklarımızı, tecrübeli Porsche tayfasının yemediğini, yolda enselemeye değildi. İlk etabı kaybedip, tecrübeli kazanmıştı.

Bulgar'ın zalim yolları

İkinci etap, sınır kapısından, Bulgaristan'ın Varna kent merkezine olmak üzere, 215 km ve 3 saat 30 dakika olarak hesaplanmıştı. İstanbul'un, **otovo** ve **double yolları**ndan sonra, Bulgaristan'ın herbat yolları, gerçekten bizi ürkütmüştü.

Bizim sınır kapısında beklerken, bazı görevlilerle bol bol sohbet yapma imkanımız doğmuştu. “Göreceksiniz adamların yollarının ne kadar olduğunu. Yol yapmak için, Avrupa Birliği'nden 560 milyon Avro para almışlar. Sonra bunu başka yerlerde kullanmışlar” diyordu bir görevli.

Gerçekten yola çıkınca, abartmadığımız anladık. Bir şekilde Varna'ya, verilen sürede vardık. İki numaralı Türk Panamera'sı, bu etabı birinci olarak bitirmişti. Kendilerine saygılarımızı sunduk.

Gece, bütün ekip, haşat olduğu için, erkenden odalarımıza çekilmişti. Sabah, yine zorlu bir etap, 271 km'lik, Varna-Bükreş yolu bizi bekliyordu. Yine tek gidiş, tek geliş yolda giderken, birden **otovola** ulaşmak bizi hayati sevindirmişti. Fakat her güzel şeyde olduğu gibi, bu da kısa sürdü. Tekrar, 20 yıl öncesinin Türkiye yollarına benzer bir yola kavuştuk.

Bulgaristan'dan umudu kesip, Romanya'yı dört gözle beklerken, sınır kapısını geçip, bu ülkeye girmemiz, hayallerimizi bir kez daha suya düşürdü. Yine tek şerit, geliş - gidişli şehirlerarası (hatta uluslararası) bu yolda, 271 km için,

dört saat süre verilmişti. İstanbul - Dereköy'e, 255 km için, üç saat verildiğini düşünürseniz, nasıl bir yol olduğunu tahmin edersiniz.

Gittiğimiz yolun paralelindeki viyadük inşaatları, ne zaman biter bilinmez, ama bu bitmemiş viyadükler, bu yolları kullananların çilelerinin yakında sona ereceğini, güzel **otovollara** kavuşacaklarının işaretleriydi. Umarım, bir an önce tamamlanırlar.

Panamera ile Halkevi ziyareti!

Bükreş'e vardığımızda, biraz serin havaya yakalanırsanız diye düşünmü- z, otomobilden çıktıktan sonra yüzümüze çarpan 38 dereceyle soña

saymıyorum bile. Çavuşesku, burayı başlatmış, fakat bitimini görmeden öldürülmüş.

Binada klima sistemi yok. Nedeni, Çavuşesku'nun zehirlenme korkusu. Ben rehberin yalancısıyım. Onun yerine, tavanlara hava boşlukları bırakıp, doğal yoldan serinlemeyi tercih etmişler. Bir işe yaradığı yok tabii. Binayı gezerken, terden sırılsıklam olduk.

Neyse bu devasa binada duyduğum ilginç bir şeyi daha söyleyip, tekrar yola koyulalım. 62 kişilik Çavuşesku başkanlığındaki ekip, 62 adet sandalyeye oturarak, ülkeyi buradan idare etmeyi planlıyorlarmış. Bütün sandalyeler normal, Çavuşesku'nun ki ise som altından yapılmış.

Bükreş'ten, ikinci Romen şehri Sibiu'ya doğru yola çıktığımızda, bu etabın bir an önce bitmesini istiyordum. Çünkü,

Alman nüfusun da yaşadığı bu şehirden sonra, Panamera'lara ara verip, Porsche Boxster ve 911 Carrera araçlarla, ünlü Transfagarasan **otovolu**'nu kullanarak, dağları aşacaktık. **otovo** denildiğine bakmayın. İki aracın karşılıklı zor geçtiği, kışın kapalı olan bir yoldan bahsediyorum. Yine Çavuşesku döneminde yapılmış. Bir viyadükün yapılması, 400 Romen'in ölümüne mal olmuş. O dönem işe kayıp sayısı, kayıtlara 40 kişi olarak geçirilmiştir.

Her ölümlü bu yolu geçmek ister

Yarış dışı bu dağ geçişini, 400

beygirlik Porsche Carrera ve 320 beygirlik Boxster ile gerçekleştirdik. Hayatımda böyle etkileyici bir deneyimi yaşayacağımı hiç sanmıyorum. Bittikten sonra, saatlerce etkisinden kurtulamadık.

Geceyi Sibiu'da geçirdikten sonra, iki etaplı, altı buçuk saatlik Budapeşte hedefi için yola çıktığımızda, gerçekten yorgunduk. Benim de bulunduğum ekip, bu etaba kadar ikinci sıradaydı. Alternatif olarak verilen bir yolu, benim iPad'in haritasında yanlış okumam, artı 20 kilometreye patladı bize. Yolun da taş - toprak karışımı olması bize 25 dakika kaybettirdi. Bu da altıncıya inmemize neden oldu.

Öğleden sonraki, Macar topraklarındaki nefis **otovolu** rahatlığı bile, sabahki darbenin izlerini üzerimizden silemedi.

Güzel Budapeşte'yi, inanılmaz bir tecrübe ve keyif, altıncı gün getirdiği buruklukla terk ederken, dönüş uçağında, günlerce geldiğimiz yolu, iki saatten daha az bir zamanda dönmemin dengesizliğini düşünüyordum.

Erdem KIRIM

